

ROMÂNIA
SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII
ACADEMIA NAȚIONALĂ DE INFORMAȚII
"MIHAI VITEAZUL"

NESECRET
Ex. unic

Nr. 529/217 din 02.11.2018



RAPORT DE ANALIZĂ
din data de 06.11.2018

Subsemnatii, _____, din cadrul Academiei Naționale de Informații "Mihai Viteazul", numiți membri ai **Comisiei de analiză** prin Hotărârea de Senat nr. 589764/31.10.2018 și Decizia Rectorului nr. 589767/31.10.2018 în vederea analizării tehnice a următoarei teze de doctorat:

1. *Politica de securitate și apărare comună în contextul afirmării Uniunii Europene ca actor global*, susținută în data de **15.07.2010** la Academia Națională de Informații "Mihai Viteazul" de către **NAGHI GABRIEL**, sub coordonarea prof.univ.dr. **Gheorghe TOMA (TEZA)**
- am analizat *Raportul de Similitudine* al tezei menționate, realizate la nivelul Academiei Naționale de Informații "Mihai Viteazul" folosind programul www.sistemantiplagiat.ro validat prin Ordin nr. 3485 / 24.03.2016 privind lista programelor recunoscute de CNATDCU și utilizate la nivelul instituțiilor de învățământ superior organizatoare de studii universitare de doctorat și al Academiei Române, în vederea stabilirii gradului de similitudine pentru lucrările științifice,
 - totodată, am analizat, în întregime, din punctul de vedere al respectării normelor academice de redactare a unei lucrări științifice și a eticii universitare, teza de doctorat menționată mai sus, și am constatat următoarele:

TEZA:

1. Coeficientul de similitudine 1 (procent al documentelor analizate care au fost identificate în alte surse, excluzând fragmente găsite în Baza de Date cu Acte Legale) este de 24,4 %
2. Coeficientul de similitudine 2 (Numărul de procente al documentelor analizate găsite în alte surse, exceptând fragmentele găsite în Baza de

CONFIRMARE NESECRETĂ
LUL
034

date a Actelor Legale – numai fragmentele mai mari de 25 de cuvinte sunt luate în considerație) este de 4,6 %.

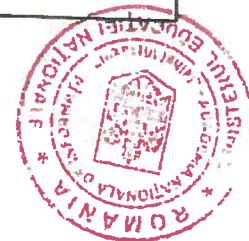
În urma analizei tehnice realizate pornind de la raportul de similitudine generat de platforma www.sistemantiplagiat.ro, am constatat următoarele situații de similitudine:

- preluarea integrală sau parțială din textul sursă fără citarea sursei și menționarea autorului a unui număr de 10809 cuvinte din sursele (prezentarea detaliată a textelor identificate în Anexă):

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Observații
http://beta.ier.ro/documente/studiideimpactPaisII/ro/Pais2_studiu_4_ro.pdf Prof. univ. dr. Liviu Mureșan– coordonator Prof. univ. dr. Adrian Pop Conf. univ. dr. Florin Bonciu Institutul European din România Studiul nr. 4 Politică europeană de securitate și apărare - element de influențare a acțiunilor României în domeniul politicii de securitate și apărare, Institutul European din România, București, 2004	2004	Sursa este menționată incorect la bibliografie. Studiul de impact PAIS II Politică europeană de securitate și apărare - element de influențare a acțiunilor României în domeniul politicii de securitate și apărare a fost publicat de un colectiv de autori, coordonat de Liviu Mureșan, în anul 2004. Studiul a fost publicat în limba română, având 86 de pagini. Se găsește la adresa: http://www.ier.ro/publicatii.html?categorie_publicatii_id=415931
http://beta.ier.ro/documente/studiideimpactPaisII/ro/Pais2_studiu_4_ro.pdf Prof. univ. dr. Liviu Mureșan– coordonator Prof. univ. dr. Adrian Pop Conf. univ. dr. Florin Bonciu Institutul European din România Studiul nr. 4 Politică europeană de securitate și apărare - element de influențare a acțiunilor României în domeniul politicii de securitate și apărare, Institutul European din România, București, 2004	2004	
http://beta.ier.ro/documente/studiideimpactPaisII/ro/Pais2_studiu_4_ro.pdf Prof. univ. dr. Liviu Mureșan– coordonator Prof. univ. dr. Adrian Pop Conf. univ. dr. Florin Bonciu Institutul European din România Studiul nr. 4 Politică europeană de securitate și apărare - element de influențare a acțiunilor României în domeniul politicii de securitate și apărare, Institutul European din România, București, 2004	2004	

http://beta.ier.ro/documente/studiideimpactPaisII_ro/Pais2_studiu_4_ro.pdf Prof. univ. dr. Liviu Mureșan- coordonator Prof. univ. dr. Adrian Pop Conf. univ. dr. Florin Bonciu Institutul European din România Studiul nr. 4 Politica europeană de securitate și apărare - element de influențare a acțiunilor României în domeniul politicii de securitate și apărare, Institutul European din România, București, 2004	2004	
https://andreivocila.wordpress.com/2010/11/08/organismele-si-institutiile-uniunii-europene-si-mediul-actual-de-securitate/ 3.5. Contribuția României la mediul european de securitate	2010	
Col. conf. univ. dr. Eugen Boambă, Studiu privind sistemul de securitate europeană la început de mileniu https://buletinul.unap.ro/pagini/b4_2007/336.pdf	2007	
Dr. Gheorghe TIBIL, Parteneriatul strategic UE-NATO. Provocări actuale și perspective https://cssas.unap.ro/ro/pdf_carti/stratXXI_2009.pdf Universitatea Națională de Apărare „Carol I” Stabilitate și securitate regională, sesiune anuală de comunicări științifice cu participare internațională, 09-10 aprilie 2009, București	2009	
Dr. Gheorghe TIBIL Parteneriatul strategic UE-NATO. Provocări actuale și perspective https://cssas.unap.ro/ro/pdf_carti/stratXXI_2009.pdf Universitatea Națională de Apărare „Carol I” Stabilitate și securitate regională, sesiune anuală de comunicări științifice cu participare internațională, 09-10 aprilie 2009, București	2009	
https://cssas.unap.ro/ro/pdf_carti/stratXXI_2008.pdf Cuvânt de deschidere, Dr. Gheorghe MARIN Securitate și apărare în Uniunea Europeană, sesiunea anuală de comunicări științifice cu participare internațională, Strategii XXI, București, 17-18 aprilie 2008 Secțiunea 1: Securitate și apărare	2008	
Viitorul arhitecturii instituționale și implicațiile asupra PESC/PESA Lucrare de disertație susținută la Facultatea de Sociologie și Asistență Socială, Universitatea din București	2008	

Membrii Comisiei:



ROMÂNIA
SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII
ACADEMIA NAȚIONALĂ DE INFORMAȚII
"MIHAI VITEAZUL"

Nr. 539/817 din 08.11.2018

COPIE XEROX
U.M. 0418 BUCUREȘTI
Nr. R.M. 0036/0649/129 / ex. nr. 1

VERIFICAREA TEZEI DE DOCTORAT

Politica de Securitate și Apărare Comună în contextual afirmării Uniunii Europene ca actor global

Autor: Gabriel Naghi
Conducătorul de doctorat prof. univ. dr. Gheorghe Toma

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și menționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>http://beta.i.e.r.ro/documente/studiideimpactPaisil.ro/Pais2_studiu_4_ro.pdf</p> <p>Prof. univ. dr. Liviu Mureșan – coordonator Prof. univ. dr. Adrian Pop Conf. univ. dr. Florin Bonciu Institutul European din România Studiul nr. 4</p> <p>Politica europeană de securitate și apărare - element de influențare a acțiunilor României în domeniul politicii de securitate și apărare Institutul European din România, București, 2004</p>	2004	<p>2.1. EVOLUȚII ACTUALE ALE MEDIULUI INTERNAȚIONAL DE SECURITATE</p> <p>p. 74-75</p> <p>La începutul mileniului trei, mediul internațional de securitate este caracterizat de o deschidere tot mai mare pe multiple planuri. Ca urmare a dezvoltării fluxurilor comerciale și de investiții internaționale, a evoluțiilor din tehnologie și a răspândirii democrației, un număr sport de state, națiuni și popoare a beneficiat, după 1990, de rezultatele liberății politice și economice de piață. Aceste evoluții pozitive au avut însă drept corolar și o mai mare implicare a unor grupări și formațiuni non-statale în afacerile internaționale. Totodată, multe probleme anterioare au rămas nerezolvate, iar altele s-au acutizat. Astfel, conflictele regionale au continuat să rămână o sursă de instabilitate semnificativă și să influențeze negativ activitățile economice, inclusiv interesele de securitate ale Uniunii Europene.</p> <p>Zone de conflict cum ar fi cele din Balcani, Kashmir, Peninsula Coreeană sau Orientul Mijlociu au influențat atât direct, cât și indirect, interesele UE. Aceste circumstanțe internaționale reclamă noi reguli în domeniul securității internaționale. Redefinirea regulilor privind securitatea internațională după prăbușirea ordinii bipolare ridică însă numeroase probleme, nu doar de ordin practic, ci chiar și de ordin conceptual, inclusiv pentru SUA, aliate deocamdată în poziția de</p>	307	<p>În text sunt inserate paragrafe semnificative din aceeași sursă, fără citare și cu menționare la bibliografie</p>



NESECRET
CONFIRM CU ORIGINALUL

CONFIRM CU ORIGINALUL
NESECRET
Ex. unic

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>http://beta.iar.ro/documente/studiideimpact/Paisil.ro/Pais2_studiu_4_ro.pdf</p> <p>Prof. univ. dr. Liviu Mureșan – coordonator Prof. univ. dr. Adrian Pop Conf. univ. dr. Florin Bonciu Institutul European din România Studiul nr. 4</p> <p>Politica europeană de securitate și apărare - element de influențare a acțiunilor României în domeniul politicii de securitate și apărare Institutul European din România, București, 2004</p>	2004	<p>singură superputere. Aceste dificultăți sunt determinate de factori precum:</p> <ul style="list-style-type: none"> • mediul internațional, care a devenit mult mai dinamic și mai complex; • lipsa unui consens privind modul de abordare a securității internaționale, realitate ce a permis manifestarea diverselor grupuri de interese la toate nivelurile, astfel încât nu au putut fi elaborate politici coerente și consistente de guvernare globală; • proliferarea accesului la informații în timp real (așa-numitul „efect CNN”), „presure” care determină liderii politici să ia de multe ori decizii de moment, fără o fundamentare pe evaluări profunde; • multiplicarea instituțiilor specializate la nivel național și internațional care abordează problemele de securitate din unghiuri specifice și determină analize și decizii fragmentate; • lipsa unui „model de securitate” rezonabil și acceptabil pentru majoritatea țărilor lumii, fapt ce a favorizat reacții ad-hoc și abordări punctuale. <p>2.1. EVOLUȚIA ACTUALE ALE MEDIULUI INTERNAȚIONAL DE SECURITATE p. 76</p> <p>Din punct de vedere practic, la începutul secolului XXI actorii cu impact global în domeniul securității sunt SUA, Europa, Rusia, China și Japonia. O viziune interesantă este cea a lui Zbigniew Brzezinski care consideră că esența noii structuri de securitate a lumii se află în relația dintre SUA și Eurasia (care cuprinde pe lângă Europa, toate celelalte țări enunțate mai sus). Globalizarea, manifestată prin accentuarea interdependențelor multiple dintre state, precum și prin liberalizarea fluxurilor mondiale de mărfuri, servicii, capital și informații, a făcut ca riscurile interne și externe să se poată genera și potența în mod reciproc. Pe fondul unei creșteri a gradului de complexitate și de impredicibilitate a amenințărilor internaționale, îmbunătățirea mediului de securitate internațional impune ca măsurile interne de management al crizelor să fie mai bine coordonate, iar schimbul de informații strategice între statele implicate să se producă în timp real.</p>	142	<p>In text sunt inserate paragrafe semnificative din aceasta sursă, fără citare și menționare la bibliografie</p>

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și menționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>http://beta.iar.ro/documente/studii/impactPaisii-ro/Pais2_studiu_4_ro.pdf</p> <p>Prof. univ. dr. Liviu Mureșan--coordonator Prof. univ. dr. Adrian Pop Conf. univ. dr. Florin Bonciu Institutul European din România Studiul nr. 4</p> <p>Politica europeană de securitate și apărare - element de influențare a acțiunilor României în domeniul politicii de securitate și apărare Institutul European din România, București, 2004</p>	2004	<p>2.3. STRATEGIA DE SECURITATE EUROPEANĂ - RĂSPUNSUL UE LA PROVOCĂRILE DIN MEDIUL INTERNAȚIONAL DE SECURITATE p. 85-92</p> <p>La început de secol și mileniu, Europa unită își propune continuarea procesului de completare a dimensiunii economice cu una de politică externă și de apărare. Perioada de pace și stabilitate fără precedent pe care a traversat-o Europa la sfârșitul secolului XX și începutul secolului XXI se datorează existenței Uniunii Europene. Ea este cea care a generat nu doar un nivel ridicat de dezvoltare economică pe continent, ci și o nouă abordare a securității, întemeiată pe soluționarea pașnică a disputelor și pe cooperarea internațională multilaterală prin intermediul unor instituții comune.</p> <p>Ideea potrivit căreia pentru a-și putea susține proiectele și interesele comunitare Europa trebuia să acționeze ca entitate în arena mondială nu era una nouă, dar modalitatea practică de materializare a acesteia a fost un proces lent, însă constant de transformare și cooperare în domeniul politicii externe a statelor componente. În planul securității, s-a optat pentru paradigma securității cooperative.</p> <p>Securitatea cooperativă este un sistem strategic format în jurul nucleelor statelor liberal democratice, conectate între ele printr-o rețea de alianțe și instituții formale sau informale, caracterizate prin împărtășirea valorilor și prin cooperarea practică și transparentă în domeniul economic, politic și al apărării. Acest model îmbracă forma a patru cercuri concentrice ce se susțin reciproc - numite "Inele de securitate": securitatea individuală (este sinonimă cu securitatea umană și drepturile omului), securitatea colectivă (obligatii legale și politice ale statelor membre pentru apărarea integrității statelor din grupul semnatariilor tratatului), apărarea colectivă (angajarea tuturor statelor în apărarea fiecăruia de agresiunile din afară) și promovarea stabilității (pregătirea pentru angajarea comună diplomatică, economică și militară în spații din afara ariei proprii, pentru promovarea bunăstării și stabilității).</p> <p>Experiența ultimului deceniu al secolului XX a dovedit faptul că diplomația clasică nu mai putea face față provocărilor la</p>	1801	<p>In text sunt inserate paragrafe semnificative din aceasta sursă, fără citare și menționare la bibliografie</p> <p><i>Text</i></p>




Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>adresa securității europene. Conflictul din Kosovo a fost principala cauză a decianșării unei reforme instituționale substanțiale fără precedent a organizațiilor europene de securitate.</p> <p>Cele mai semnificative schimbări au survenit în mecanismele instituțional-decizionale ale NATO și UE, în timp ce ONU, OSCE și Consiliul Europei, fiind organizații consensuale și profund diferențiate în privința intereselor naționale, nu au reușit decât parțial sau deloc să se reformeze, deși ele au continuat să ofere un sprijin politic și umanitar eforturilor mult mai nuanțate ale NATO și Uniunii Europene în privința gestionării securității europene, cu atât mai mult cu cât provocările la adresa securității au devenit din ce în ce mai puțin convenționale.</p> <p>La Salonic, la 20 iunie 2003, înaltul Reprezentant UE pentru PESC și secretar general al UEO Javier Solana, a prezentat documentul intitulat „O Europă mai sigură într-o lume mai bună” (A secure Europe in a better world), care s-a constituit în prima schiță a unui concept strategic al viitoarei Uniuni Europene extinse, aprobat în 12 decembrie 2003, de către Consiliul European de la Bruxelles.</p> <p>Privit de către unii specialiști drept un răspuns la Strategia de Securitate Națională a SUA din septembrie 2002, documentul afirmă că, pentru asigurarea unei securități europene eficiente, într-o lume din ce în ce mai mult cuprinsă de procesele globalizării, este imperios necesară existența unei cooperări strânse atât în cadrul european, cât și dincolo de acesta, deoarece “nici o națiune nu este astăzi capabilă de a face față provocărilor complexe”.</p> <p>Documentul procedează la o analiză a mediului de securitate, identifică obiective strategice și propune politici menite a răspunde principalelor provocări și amenințări la adresa securității. În această din urmă categorie sunt incluse conflictele regionale, sărăcia, foamea, epidemiile, refugiații și migrația masivă, corupția, dictaturile, schimbările climatice și dependența energetică, precum și “nolle amenințări” reprezentate de terorismul internațional, proliferarea armelor de distrugere în masă, “statele eșuate” (failed states) și criminalitatea organizată.</p> <p>UE nu pare a fi în prezent amenințată de conflicte de tip classic, conștând în atacuri armate pe scară largă, în schimb o</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nenumționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>serie de alte amenințări se profilează la orizont, fiecare dintre ele fiind greu predicibile și relativ difuze, ceea ce le face, într-un fel, mult mai greu de contracarat. Din punct de vedere european, trei dintre aceste amenințări sunt de remarcat în mod special:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Proliferarea armelor de distrugere în masă reprezintă o importanță amenințare contemporană la adresa păcii și securității țărilor și popoarelor. Până la începutul anilor '90 tratatele internaționale și controlul exporturilor strategice au determinat o limitare a răspândirii acestor arme, dar în prezent are loc o diseminare periculoasă a acestora, mai ales în zona Orientului Mijlociu. Răspândirea tehnologiei rachetelor purtătoare va amplifica instabilitatea și va genera pentru Europa o serie de riscuri suplimentare. Riscurile deosebite determinate de acest tip de amenințare rezidă în faptul că prin intermediul armelor de distrugere în masă un grup terorist de mici dimensiuni poate provoca pierderi care anterior nu puteau fi cauzate decât de armate ale unor state naționale. • Terorismul internațional reprezintă o amenințare strategică. Acest nou tip de terorism este legat de mișcări religioase fundamentaliste care au cauze deosebit de complexe. Dincolo de riscurile imediate, terorismul amenință deschiderea și toleranța specifice societăților democratice. Noul tip de terorism diferă de cel din deceniile precedente deoarece pare a fi interesat de utilizarea violenței nelimitate și de producerea de pierderi masive. O consecință a acestei abordări este interesul manifestat de reprezentanții acestui nou tip de terorism pentru armele de distrugere în masă. Pentru acest tip de terorism, exemplificat de rețeaua Al-Qaeda, Europa este atât o țintă, cât și o bază de lansare a atacurilor. • Existența unor structuri statale slabe (failed states) și amplificarea crimei organizate. În unele părți ale globului (Somalia, Sudan, Liberia, Afganistan, Irak, Bosnia și Herțegovina, Serbia și Muntenegru, Kosovo etc.) existența unor structuri statale slabe, conflictele civile și accesul la arme au determinat întărirea pozițiilor crimei organizate. Aceste situații sunt amenințări la adresa securității, prin sprijinirea traficului de droguri și de ființe umane. Multe din aceste amenințări la adresa securității Europei sunt localizate în Balcanii Occidentali sau Europa Răsăriteană. 		



Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>sau au drept căi de acces Balcanii, Europa de Est și Asia Centrală.</p> <p>În raport cu amenințările identificate, documentul subliniază că „prima linie a apărării” va fi adesea în afara ariei UE și că europenii „trebuie să fie gata de a acționa înainte de producerea unei crize” – formulări ce înscriu conceptul strategic european în logica abordării preventive enunțată, în septembrie 2002, de noua Strategie Națională de Securitate a SUA, chiar dacă nu se menționează explicit posibilitatea atacului preventiv, ca în cazul documentului american.</p> <p>Nu în ultimul rând, conceptul subliniază necesitatea ca Europa să-și asume un spectru mai variat de misiuni care să includă, pe lângă sarcinile Petersberg, operații comune de dezarmare, sprijin pentru țări terțe în combaterea terorismului și reforma sectorului de securitate. Față de noile provocări la adresa securității, Europa poate aduce, atât direct, cât și indirect, un plus de stabilitate, deoarece riscurile apariției unei confruntări militare tradiționale pe continentul european s-au diminuat semnificativ.</p> <p>Explicația acestei evoluții rezidă în două aspecte:</p> <ul style="list-style-type: none"> - interesele și obiectivele de securitate actuale ale statelor europene nu sunt generatoare de stări conflictuale, dimpotrivă ele favorizează cooperarea și solidaritatea; - mediul de securitate internațional este influențat pozitiv de procesele de integrare europeană și euroatlantică, în fapt de extinderea comunității statelor care împărtășesc și promovează valorile democrației și economiei de piață, în contextul adâncirii colaborării regionale. <p>Față de amenințările de tip nou la adresa securității, Uniunea Europeană poate răspunde prin trei obiective strategice:</p> <ul style="list-style-type: none"> - asigurarea stabilității și buneii guvernări în vecinătatea imediată. Aceasta va implica extinderea zonei de securitate din jurul Europei și asigurarea că statele din această zonă (Europa de Est, Balcanii de Vest, statele din zona Mediteranei așa cum este relevant în procesul Barcelona ce pune baza cooperării între UE și 12 state mediteraneene, Caucazul de Sud) sunt bine guvernate. Acest obiectiv va implica, totodată, continuarea și dezvoltarea implicării Europei în soluționarea conflictului arabo-israelian. UE și vecinătatea sa de pe continentul european pot fi deasemenea 		

Kaly

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nenumționate în bibliografie	Nr. curvinte	Observații
		<p>considerate și ca un "complex de securitate" așa cum este definit de Buzan: un grup de state ale căror preocupări primare de securitate sunt suficient de strâns pentru ca securitățile naționale proprii statelor să nu poată fi considerate separate una față de cealaltă.</p> <p>- crearea unei ordini internaționale bazate pe un multilateralism eficace.</p> <p>Într-o lume caracterizată de globalizare (amenințări globale, piețe globale, mijloace mass-media globale), securitatea și prosperitatea depind de existența unui sistem multilateral eficace. De aceea, unul dintre obiectivele Uniunii Europene trebuie să fie dezvoltarea unei societăți internaționale puternice, caracterizate de existența unor instituții internaționale eficiente, precum și de existența unei ordini internaționale bazate pe respectarea legilor, în primul rând a principiilor înscrise în Carta Organizației Națiunilor Unite. Calitatea societății internaționale depinde de calitatea guvernelor ce o compun. Cea mai bună apărare pentru securitatea europeană este dată de existența unei lumi formate din state democratice bine conduse. De aceea, răspândirea bunei guvernări, combaterea corupției și a abuzului de putere, instaurarea domniei legii și protejarea drepturilor omului sunt cele mai bune mijloace de a întări ordinea mondială. În acest context, un element important al acestei noi ordini internaționale este considerată a fi cooperarea transatlantică în cadrul NATO.</p> <p>- pregătirea unui răspuns la amenințările de tip nou. Acest răspuns a inclus pachetul de măsuri antiteroriste adoptat după 11 septembrie 2001, sprijinirea măsurilor de neproliferare a armelor de distrugere în masă și asistarea statelor cu structuri slabe sau instabile din Balcani, Afganistan, Timorul de Est și Africa. Identificarea unor răspunsuri la noile amenințări trebuie să pornească de la faptul că acestea survin adesea la mari depărțări, sunt mai dinamice și mai complexe. De aceea liniile de apărare vor trebui de multe ori să se afie în străinătate. Caracterul dinamic va necesita mutarea accentului pe prevenirea crizelor și a amenințărilor. Caracterul complex va necesita și soluții pe măsură care vor include controlul exporturilor, presiuni economice, politice sau chiar militare. Uniunea Europeană dispune de toate</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>http://beta.iier.ro/documente/studii/idei/impact/Paisil.ro/Pais2_studiu_4_ro.pdf</p> <p>Prof. univ. dr. Liviu Mureșan – coordonator Prof. univ. dr. Adrian Pop Conf. univ. dr. Florin Bonciu Institutul European din România Studiul nr. 4 Politica europeană de securitate și apărare - element de influențare a acțiunilor României în domeniul politicii de securitate și apărare Institutul European din România, București, 2004</p>	2004	<p>instrumentele pentru adoptarea unor astfel de soluții complexe.</p> <p>Pentru ca politica de securitate și apărare a Uniunii Europene să devină mai eficace este necesar ca Uniunea Europeană să devină mai activă în urmărirea obiectivelor sale prin mijloace civile sau militare, mai coerentă prin unirea eforturilor și prin asigurarea unității de comandă în caz de criză, mai capabilă prin alocarea unor resurse mai mari, evitarea duplicărilor, coordonarea mai bună a resurselor existente. În realizarea obiectivelor sale de securitate și apărare Uniunea Europeană nu va putea face abstracție, desigur, de necesitatea menținerii unor relații privilegiate cu SUA.</p> <p>În același timp însă, Uniunea Europeană va trebui să își dezvolte colaborarea cu alți actori importanți de pe scena mondială. În acest sens se vor dezvolta relații strategice cu Rusia, Japonia, China, Canada și India, fără ca vreuna din aceste relații să aibă un caracter de exclusivitate.</p> <p>Totodată, Uniunea Europeană va trebui să manifeste deschiderea necesară pentru dezvoltarea unor parteneriate active cu orice țară care îi împărtășește scopurile și valorile și care e gata să acționeze pentru apărarea acestora. Prin această abordare Uniunea Europeană poate contribui semnificativ la realizarea unei sistem de securitate multilateral care să permită edificarea unei lumi mai prospere, mai echitabile și mai sigure.</p> <p>Capitolul 6: DETERMINĂRI ȘI INFLUENȚE ASUPRA POLITICILOR DE SECURITATE ȘI APĂRARE ALE ROMÂNIEI</p> <p>6.1. INTERCONDIȚIONĂRI LA NIVEL STRATEGIC</p> <p>p. 236</p> <p>În opinia României, șansele cristalizării unui proiect european al securității și apărării devin cu atât mai mari cu cât construcția europeană în domeniul se coagulează ca rezultat al efortului comun al tuturor statelor membre sau candidate ale Uniunii Europene. La nivelul UE s-a conturat tendința ca țările candidate să fie consultate atât înainte, cât și după luarea unor decizii în domeniile securității și apărării, iar în măsura în care acestea doresc să participe la implementarea unor decizii legate de PESA, să o poată face de pe aceleași poziții ca și statele membre.</p>	162	<p>În text sunt inserate paragrafe semnificative din această sursă, fără citare și menționare la bibliografie</p>

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nenumționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p><i>Post</i></p> <p>https://andreiavocila.wordpress.com/2010/11/08/organismele-si-institutiile-uniunii-europene-si-actual-de-securitate/</p> <p>3.5. Contribuția României la mediul european de securitate</p> <p><i>Politica Europeană de securitate de apărare pep post-19 ianuarie 2004</i></p>	2010	<p>Atât în faza de pre-aderare a României la Uniunea Europeană, cât și ulterior acestei faze, o problemă delicată legată de PESA a fost poziționarea sa față de cele trei grupări existente în cadrul foștilor membri ai Uniunii Europene privind elaborarea unei politici de apărare comune:</p> <ul style="list-style-type: none"> - grupul pro-atlantic (Marea Britanie, Olanda, Portugalia și, până în 2003, Spania); - grupul pro-european (Franța, Germania, Belgia, Luxemburg și, din 2004, Spania); - grupul neutru (Austria, Finlanda, Irlanda, Suedia, Danemarca). <p>6.2. IMPLICAREA ROMÂNIEI ÎN OPERAȚIONALIZAREA DIMENSIUNII DE SECURITATE ȘI APĂRARE A UE p. 238-244</p> <p>România a fost parte integrantă a acestui proces, încă din momentele inițiale ale Politicii Europene de Securitate și Apărare. Chiar din perioada de pre-aderare, România a făcut dovada angajamentului propriu în susținerea acestui demers atât prin contribuții efective în diferite teatre de operații unde Uniunea a fost angajată, cât și prin implicarea în dezbaterile ce a condus la apariția cadrului strategic de dezvoltare a Politicii Europene de Securitate și Apărare.</p> <p>România a demonstrat că este un participant activ în dialogul politic stabilit prin Acordul de asociere și a jucat un rol constructiv în cadrul PESC, aliniindu-se totodată în mod constant la pozițiile și declarațiile comune ale UE în domeniul internațional. România a continuat să respecte sancțiunile internaționale și măsurile restrictive impuse de UE, în coordonare cu ONU și OSCE. O relevanță aparte pentru consistența dialogului politic UE - România a avut-o prezența la întâlnirile la nivel de directori politici, corespondenți europeni și ale Troicii UE cu statele candidate. Dialogul de substanță pe toate aceste paliere a contribuit la îmbunătățirea procesului de coordonare a agendei externe a României cu cea a Uniunii Europene și a confirmat statutul de stat membru responsabil și pe deplin integrat în UE.</p> <p>Semnarea Tratatului de Aderare și, ulterior, ratificarea de către statele membre a acestuia au permis dezvoltarea contribuției noastre în susținerea Politicii Europene de Securitate și Apărare.</p>	1924	<p>In text sunt inserate paragrafe semnificative din această sursă, fără citare și menționare la bibliografie</p>




Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>prin contribuția la Catalogul de Forțe 2007, participarea la operaționalizarea a două grupuri tactice de luptă, precum și participarea în cadrul operațiilor derulate de Uniunea Europeană în diverse zone precum: Balcani, Africa și Orientul Mijlociu.</p> <p>Statutul de membru al Uniunii presupune asumarea de noi angajamente și responsabilități, inclusiv pe dimensiunea de securitate și apărare. În acest context, participarea României la implementarea PESA constituie una dintre prioritățile politicii de apărare, prevederile Strategiei de Securitate Europene fiind în concordanță cu scopurile și interesele politicii de securitate și apărare ale țării noastre.</p> <p>România sprijină eforturile Uniunii Europene pentru o Politică Europeană de Securitate și Apărare „mai capabilă, mai activă și mai coerentă” în conformitate cu prevederile Strategiei de securitate europene. În acest sens, se urmărește realizarea unui rol consolidat al UE în managementul internațional al crizelor și în prevenirea conflictelor. Statutul României de membru al UE oferă, în egală măsură, oportunități de valorificare a propriilor interese, dar comportă și multiple provocări. Implicarea directă, ca stat membru cu drepturi depline în gestionarea procesului de adaptare a Uniunii Europene la noile riscuri și amenințări ce caracterizează actualul mediu de securitate reprezintă, fără îndoială, o oportunitate majoră de dezvoltare a rolului și profilului strategic pe care România poate și trebuie să-l aibă în dubla calitate de stat membru al Uniunii Europene, respectiv al Alianței Nord-Atlantice.</p> <p>România a contribuit la structurarea PESA, atât prin participarea la dezbaterile din cadrul Convenției pentru Viitorul Europei privind Tratatul instituirea o Constituție pentru Europa, la cele pentru elaborarea Strategiei Europene de Securitate, cât și, recent, prin participarea la dezbaterile pentru actualizarea Strategiei de securitate, dezvoltarea conceptelor UE privind Reforma Sectorului de Securitate, Coordonarea Civil-Militară și a Vizunii pe Termen Lung. Pozițiile exprimate de reprezentanții României au reflectat dorința țării noastre de a juca un rol pe măsura potențialului său în dezvoltările europene din domeniile securității și apărării, precum și sprijinul față de afirmarea Uniunii Europene ca actor global și responsabil pe scena internațională.</p> <p>După obținerea statutului de observator activ (2005) și, ulterior, de</p>		

NESECRET

10 / 38


CONFORM CU ORIGINALUL



Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și menționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>membru (2007), implicarea României în cadrul dialogului politico-militar s-a materializat prin participarea la reuniunile structurilor politice și politico-militare ale Consiliului Uniunii Europene, precum Consiliul Afaceri Generale și Relații Externe (CAGRE), Comitetul Reprezentanților Permanenți (COREPER), Comitetul Politic și de Securitate (COPS), Comitetul Militar (EUMC), la grupuri de lucru permanente sau ad-hoc. Totodată, în calitate de stat membru NATO, România participă la dialogul instituțional UE-NATO în cadrul ofertei de Grupul de Lucru UE-NATO pentru capacități, promovând proiecte pentru asumarea unui rol activ în implementarea deciziilor de la București cu privire la: apărarea antirachetă, transformarea politică și militară a NATO, aderarea Georgiei și Ucrainei la NATO (prin MAP) și dezvoltarea relației strategice NATO – UE.</p> <p>Implicarea în dezvoltarea capabilităților UE</p> <p>Din perspectiva necesității intensificării proceselor de cooperare dintre statele membre și în concordanță cu obiectivele și prioritățile naționale, unul din domeniile primordiale ale implicării României în cadrul procesului de dezvoltare a dimensiunii operaționale a PESA este reprezentat de inițiativele concrete de dezvoltare a capabilităților de apărare. Astfel, România a făcut prima ofertă de forțe și capacități militare pentru a fi utilizate în cadrul misiunilor de tip Petersberg, cu prilejul Conferinței UE de Angajament a Capacităților Militare (Bruxelles, 20-21 noiembrie 2000).</p> <p>În urma reconsiderării raportului dintre</p> <p>Numărul cuvintelor identice : 11</p> <p>https://andrei.vocila.wordpress.com/2010/11/08/organismele-si-institutiile-europene-si-mediu-actual-de-securitate/</p> <p>contribuțiile României la NATO și UE, oferta României a fost îmbunătățită, în sensul realizării convergenței între forțele și capacitățile puse la dispoziția celor două organizații. Contribuția României în cadrul Suplimentului la Catalogul de Forțe al UE 2004 a inclus unități din toate categoriile de forțe: terestre (unități de infanterie motorizată și vânători de munte, protecție NBC, poliție militară, CIMIC, sprijin logistic, capacități de inteligență), navale (o fregată, navă de sprijin, forțe speciale, capacități de deminare) și aeriene (capacități de transport strategic și tactic,</p>		



Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>elicoptere de evacuare medicală).</p> <p>O componentă importantă a participării României în cadrul procesului de dezvoltare operațională a PESA o reprezintă capacitățile de reacție rapidă, în special grupurile tactice de luptă ale UE. În acest sens, România participă la operaționalizarea a două grupuri de luptă: Grecia-Bulgaria-România-Cipru (HELBROC) și Italia-România-Turcia.</p> <p>Încă din momentul aderării la Agenția Europeană de Apărare (martie 2007), România a fost prezentă în cadrul mecanismului decizional al Agenției la nivelul miniștrilor apărării din statele membre și al reprezentanților acestora și s-a implicat în inițiativele și proiectele majore lansate sub auspiciile Agenției. Obiectivul urmărit în acest proces de integrare este de a-și aduce contribuția la procesul de dezvoltare conceptuală și de operaționalizare a capacităților de apărare europene, în concordanță cu obiectivele și prioritățile naționale.</p> <p>Procesul comportă două dimensiuni: partea de cerere (nevoile și cerințele de capacități militare) și partea de ofertă (produse, servicii și tehnologii furnizate de industria și cercetarea din domeniul apărării). În mod concret, România participă la inițiativele focalizate pe dezvoltarea și implementarea strategiilor europene pe termen lung privind: capacitățile de apărare (Planul de Dezvoltare a Capacităților), cercetarea și tehnologiile pentru apărare, baza europeană industrială și tehnologică a apărării, standardizarea și cooperarea în domeniul armamentelor.</p> <p>Din perspectivă românească, aceste inițiative și proiecte reprezintă o posibilă modalitate de răspuns la necesitatea modernizării capacităților de apărare, în condițiile restricțiilor bugetare actuale și a ritmului tot mai alert de inovare tehnologică din acest domeniu. Poziția României față de dezvoltările EDA este una delicată, din cauza nesubscrierii la Codul care reglementează achizițiile din domeniul apărării (singurul stat în această situație). Totodată, la 10 ani de la semnarea acordului de la Saint-Malo (decembrie 2008) declarația adoptată de Consiliul European a andosat unele obiective importante privind dezvoltarea capacităților necesare pentru operațiile PESA, inclusiv noi metode de dezvoltare a capacităților (specializare, punere și utilizare în comun, partajare), precum și în ceea ce privește dezvoltarea</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nementionate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Bazei Tehnologice și Industriale de Apărare Europene (EDITB). În același timp, România a contribuit și la Catalogul de forțe civile al UE cu aproximativ 650 de experți în domeniul poliției, statului de drept, administrației și protecției civile. În urma Conferinței de îmbunătățire a capacităților, documentul privind Obiectivul Global Civil 2010 a fost aprobat în noiembrie 2007. De asemenea, oferta a fost actualizată, reflectând evoluțiile conceptuale în materie de gestionare a crizelor (cu accent pe forțele și capacitățile de reacție rapidă, capacitatea de proiecție în zone de criză aliate la mare distanță și de susținere a forțelor în teatru, precum și nevoia unei abordări integrate a răspunsului la crize - care să se bazeze pe coordonarea deciziilor și acțiunilor răspunsului civil și militar în astfel de situații). De asemenea, în completarea CHG 2010, au fost create CRT-urile (Crisis Response Team) care însumează un număr de 100 de experți. O parte dintre aceștia au fost dislocați și în cadrul misiunii EUMM din Georgia.</p> <p>Participarea la operații conduse de UE</p> <p>România s-a implicat în operațiile conduse de UE, sub egida PESA, atât civile cât și militare. În acest sens, România a fost o prezență activă încă de la lansarea primelor operații conduse de Uniune. Astfel, prezența românească a fost consensată în cadrul primei operații militare a UE - CONCORDIA, derulată în 2003, în FYROM (3 ofițeri de stat major).</p> <p>Din perspectiva asumării unui rol mult mai pronunțat al UE în gestionarea situației de securitate din Balcani, România a participat în cadrul operației militare din Bosnia-Herțegovina ALTHEA, contribuția actuală fiind de aproximativ 60 militari. În ceea ce privește operația militară a UE în Ciad și Republica Centraficană, România a sprijinit abordarea generată a Franței referitoare la implicarea UE, ca „bridging operation”, în baza unui mandat ONU și cu o strategie de dezangajare clară. România contribuie la această misiune cu 2 ofițeri de stat major, dislocați unul în FHQ și unul în OHQ.</p> <p>Participarea românească la operațiile UE a vizat și componenta civilă a acestora. În acest sens, România a participat, în perioada 2003-2005, la Operațiunea Proxima (3 ofițeri de poliție), EUPPT Kosovo (1 ofițer de poliție) fiind, în prezent angajată într-o serie de operații civile precum Misiunea de Poliție din Bosnia și</p>		

NESECRET

13 / 38

CONFORM CU ORIGINALUL



Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Herțegovina (9 ofițeri de poliție), EUBAM Rafah, în teritoriile palestiniene și Misiunea UE de Asistență și Monitorizare a punctului de frontieră Rafah dintre Fașia Gaza și Egipt (2 ofițeri de poliție), EUPOL RD Congo (1 ofițer de poliție). România este unul dintre contribuitorii majori în cadrul EULEX Kosovo. România participă cu 8 ofițeri de poliție la misiunea EUPOL AFGANISTAN, dislocați în zona Mazar-e-Sharif (în PRT coordonat de Suedia).</p> <p>De asemenea, la misiunea UE de monitorizare în Georgia (EUMM Georgia), România participă cu un peste 20 de monitori, dată fiind importanța deosebită a zonei extinse a Mării Negre pentru securitatea proprie.</p> <p>În concluzie, putem aprecia că România a fost parte integrantă a acestui proces, încă din momentele inițiale ale Politicii Europene de Securitate și Apărare. Încă din perioada de preaderare România a făcut dovada angajamentului propriu în susținerea acestui demers atât prin contribuții efective în diferite teatre de operații unde Uniunea a fost angajată, cât și prin implicarea în dezbaterile ce a condus la apariția cadrului strategic de dezvoltare a PES/PPSAC.</p> <p>Statutul de membru al Uniunii presupune asumarea de noi angajamente și responsabilități, inclusiv pe dimensiunea de securitate și apărare. Pentru România, aderarea la Uniunea Europeană oferă oportunități de optimizare a contribuției la dezvoltarea Politicii Europene de Securitate și Apărare, ca parte integrantă a procesului de adaptare instituțională pe care Uniunea însăși îl parcurge în scopul gestionării realităților generate inclusiv de extinderile succesive.</p> <p>Vorbim astăzi de o Uniune în schimbare, angrenată într- un amplu proces de transformare, care include și dimensiunea de securitate și apărare, atât din perspectiva optimizării instituționale, cât și în ceea ce privește modul de dezvoltare a capacităților Uniunii în domeniul managementului crizelor. România trebuie să se alăture acestei direcții, jucând totodată, pe cât posibil, un rol de mediator și liant în eventualele diferențe transatlantice (bazându-se pe parteneriatul strategic cu SUA, dar și pe poziția specială și expertiza deținută vizavi de o parte importantă a vecinilor Uniunii largite – în particular Rusia, Moldova, Ucraina, Caucazul de Sud și spațiul ex-iugoslav).</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Col.conf.univ.dr. Eugen Boambă, Studiu privind sistemul de securitate europeană la început de mileniu https://bulletinul.unap.ro/pagini/b4_2007/336.pdf	2007	<p>Noua situație geopolitică a Europei de Est impune o implicare tot mai importantă a României în politica „noii vecinătăți” a UE, inclusiv în ceea ce privește gestionarea „conflictelor înghețate” din spațiul CIS, precum cel din Transnistria și Georgia. În acest context, România poate să se constituie într-un factor activ al implementării PESA prin resursele umane și logistice de care dispune, precum și prin experiența acumulată în cadrul misiunilor de menținere a păcii, la care a participat în ultimul deceniu și jumătate.</p> <p>1.4.2. PRINCIPALELE INSTITUȚII ȘI RESPONSABILITĂȚI ÎN DOMENIILE PESC/PSAC p. 46-49</p> <p>Structura procesului decizional în acest domeniu este preponderent de tip interguvernamental, cu tendința de transformare indusă de Tratatul de la Lisabona, în special în problematica PESC. Rolul cheie revine statelor membre ale Uniunii, ai căror reprezentanți se reunesc în formatul Consiliului European (șefii de stat și de guvern), în format ministerial (Consiliul Afaceri Generale), ambasadorial (Comitetul Reprezentaților Permanenți sau Consiliul Politic și de Securitate), șefi de stat-major sau adjuncți ai acestora (Comitetul Militar), precum și în grupuri de lucru formate din experți naționali din partea reprezentanțelor permanente ale statelor membre pe lângă UE. Pe lângă aceste structuri, la procesul decizional participă, de la caz la caz, și Comisia Europeană, iar Parlamentul European are un rol consultativ.</p> <p>Conform Tratatului de la Lisabona, Consiliul European definește principiile și direcțiile generale de acțiune în domeniul politicii externe și de securitate, incluzând aspectele referitoare la dimensiunea de apărare, iar Consiliul UE adoptă deciziile necesare implementării acestora. Instrumentele juridice de care dispune Consiliul sunt strategiile comune, acțiunile comune și pozițiile comune. Consiliul UE recomandă șefilor de stat și de guvern strategiile comune, pe care le implementează ulterior, în special prin adoptarea de acțiuni și poziții comune.</p> <p>Consiliul Uniunii Europene, deși este o singură instituție, se întrunește în zece formate la nivel ministerial (externe, economic</p>	686	<p>În text sunt inserate paragrafe semnificative din această sursă, fără citare și menționare la bibliografie</p>



Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>și financiar, agricultură, interne etc.). Problematika securității și apărării este gestionată la nivelul Consiliului Afaceri Externe (CAE), care are reuniuni lunare la nivel de miniștri de externe sau de câte ori este necesar. CAG se întrunește în formate separate pentru a trata afacerile generale (se discută aspecte instituționale, politici generale) și politica de asistență pentru dezvoltare a UE. De două ori pe semestru (informal la jumătatea președinției și formal în CAE la sfârșitul său) se întrunesc și miniștrii apărării, fiind abordate aspectele cu implicații militare ale PSAÇ. Date fiind inovațiile introduse de Tratatul de la Lisabona, reuniunile CAE sunt prezidate de înaltul reprezentant, la acestea participând și reprezentanții ai Comisiei Europene.</p> <p>Comitetul Reprezentanților Permanenți (COREPER) este structura care pregătește întâlnirea miniștrilor de externe și este format din reprezentanții permanenți ai statelor membre la Bruxelles. COREPER se întrunește în două formate, COREPER 1 – cu atribuții în domeniul politicilor comunitare (din cadrul pilonului I) și COREPER II – gestionează în special problematica relațiilor externe și a politicii de securitate și apărare.</p> <p>Tratatul de la Lisabona prevede faptul că domeniul politicii externe și de securitate comună (PESC) este supus unor reguli și proceduri speciale. Acesta consacră, în fapt, particularitatea PESC, domeniul care rămâne, în continuare, supus metodei interguvernamentale de adoptare a deciziilor și, în mod preponderent, votului în unanimitate. Cu toate acestea, noul Tratat introduce o nouă dispoziție (clauză pasarelă) care permite Consiliului European să decidă, prin vot în unanimitate, extinderea votului cu majoritate calificată în domeniul PESC, pentru o dată ulterioară. Deciziile cu implicații militare sau de apărare vor necesita în continuare vot în unanimitate. Deciziile adoptate în domeniul PESC prezintă, de asemenea, un caracter special, acestea nefiind, cu unele excepții notabile, supuse controlului Curții de Justiție a Uniunii Europene.</p> <p>Procesul decizional de rutină pornește de la orientările politice majore rezultate în urma reuniunilor Consiliului European. Transformarea acestora în politici ale Uniunii și implementarea acestora se face de către Consiliul UE, prin intermediul Secretariatului General și al structurilor responsabile și, de la caz</p>		

NESECRET

16 / 38

CONFORM CU ORIGINALUL



Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și menționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>Dr. Gheorghe TIBILU Parteneriatul strategic UE-NATO. provocări actuale și perspective https://cssas.unap.ro/ro/pdf_carti/stratXXI_2009.pdf</p> <p>Universitatea Națională de Apărare „Carol I” Stabilitate și securitate regională sesiune anuală de comunicare științifice cu participare internațională - 09-10 aprilie 2009, București -</p>	2009	<p>la caz, al Comisiei Europene (aspectele comunitare din cadrul politicii externe și de securitate a UE). La nivelul Consiliului, rolul major revine Comitetului Politic și de Securitate (PSC), al cărui profil instituțional este prezentat mai jos.</p> <p>În elaborarea documentelor privind problematica securității și apărării, PSC primește recomandări și opinii din partea Comitetului Militar (care beneficiază de expertiză din partea Statului Major Militar), a Comitetului privind Aspectele Civile în Managementul Crizelor, a Comisiei (dacă este cazul), a serviciului juridic și a celorlalte structuri cu atribuții din cadrul Secretariatului General al Consiliului. Pe această bază, ambasadorii, reuniți la nivelul Comitetului Politic și de Securitate, avizează documentul care va fi înaintat Comitetului Reprezentanților Permanenți pentru discutarea eventualelor probleme asupra cărora nu s-a întrunit consensul. Miniștrii de externe reuniți în cadrul Consiliului UE decid cu privire la document, pe care îl promovează, în final, pe agenda Consiliului European.</p> <p>1.4.1. CONSILIILE EUROPENE DIN 1999 ȘI 2000 – OPERAȚIONALIZAREA PESA p. 43-46</p> <p>Cea mai importantă etapă în cristalizarea unei apărări europene a venit după decizia Consiliului European de la Köln de a face Politica Externă și de Securitate Comună – PESC – să fuzioneze cu Uniunea Europei Occidentale – UEO. Cauzele principale care au condus la acest rezultat au fost modеста performanță europeană în Balcani, în special pe timpul crizei din Kosovo și dorința de manifestare a unei autonomii de decizie și execuție față de NATO, cu respectarea principiilor legăturii transatlantice, vizând gestionarea securității europene împreună cu SUA.</p> <p>Trebuie precizat faptul că acest moment important, în care toate statele membre au favorizat această uniune politică, reprezentată un compromis bine cântărit, încurajat explicit și de Comunicatul final al summitului NATO de la Washington, desfășurat cu doar două luni înaintea Consiliului European de la Köln. În acest document se preciza: „Susținem deci deținerea și adoptarea măsurilor necesare pentru ca Uniunea Europeană să aibă acces direct la resursele și capacitățile Alianței, pentru operații în care Alianța, ca</p>	694	<p>În text sunt inserate paragrafe semnificative din această sursă, fără citare și menționare la bibliografie</p>




Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>întreg, nu s-a angajat din punct de vedere militar. Consiliul va adopta în Sesiune Permanentă aceste măsuri, care vor respecta cerințele NATO și coerența structurii sale de comandă și care vor avea în vedere:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Asigurarea accesului UE la acele capacități de planificare NATO ce pot contribui la planificarea militară a operațiilor UE; • Disponibilitatea capacităților predefinite ale NATO și a resurselor comune pentru a putea fi utilizate în operații UE; • Identificarea unui set de opțiuni de comandă pentru operațiile UE, dezvoltarea continuă a rolului Adjunctului Comandantului Suprem al Comandamentului Suprem NATO în Europa, pentru ca acesta să-și asume pe deplin responsabilitățile europene; • Adaptarea continuă a sistemului NATO de planificare a apărării cu scopul de a integra, într-un mod cât mai explicit, ideea disponibilității forțelor pentru operațiile conduse de UE". <p>Prin deciziile adoptate la Consiliile Europene din 1999 și 2000, s-a realizat cadrul instituțional în domeniul PESA / PESC, constând în Comitetul Politic și de Securitate, Comitetul Militar și Stat Major Militar al UE, cu Centrul Situațional din cadrul acestuia. Tot cu această ocazie, s-a decis preluarea de către UE a Uniunii Europenei Occidentale și desemnarea lui Javier Solana ca Înalt Reprezentant pentru Politica Externă și de Securitate Comună.</p> <p>În vederea implementării angajamentelor politice și juridice definite prin tratatele de la Nisa, Maastricht și Amsterdam, țările membre ale Uniunii Europene au adoptat ca o prima măsură, implementarea Obiectivului Global în domeniul capacităților de apărare (Headline Goal – HG). Prin aceasta, măsura s-a constituit drept cadrul unei politici de apărare europene, complementară angajamentelor asumate în cadrul NATO, cu referire în mod deosebit la apărarea colectivă. Prin Headline Goal, se realizează practic întărirea, perfecționarea și dezvoltarea capacităților militare (atăt din punct de vedere al efectivelor, cât și al echipamentelor ce pot fi întrebuințate), acordând o credibilitate sporită mijloacelor de intervenție a UE, dar și un echilibru mai bun în cadrul relațiilor transatlantice.</p> <p>Cu ocazia Consiliului European de la Köln (Iunie 1999), țările membre UE au decis să pună la dispoziția Uniunii o „capacitate</p> 		

NESECRET

18 / 38

CONFORM CU ORIGINALUL

RDS

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nementionate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>Dr. Gheorghe TIBIL □ Parteneriatul strategic UE-NATO. provocări actuale și perspective https://cssas.unap.ro/ro/pdf_carti/stratXXI_2009.pdf</p> <p>Universitatea Națională de Apărare „Carol I” Stabilitate și securitate regională sesiune anuală de comunicare științifică cu participare internațională - 09-10 aprilie 2009, București -</p>	2009	<p>pentru acțiuni independente, înălțită de o forță militară credibilă” . Este de menționat faptul că s-a subliniat și cu acest prilej necesitatea ca statele membre, atât ale UE, cât și NATO, să dezvolte aceste capacități, astfel încât să fie în măsură să-și îndeplinească misiunile ce le revin în cadrul NATO. Ulterior, pe baza declarației prilejuate de summitul de la Washington (1999), s-a agreat ca Uniunea să poată conduce operații făcând recurs la mijloacele și capacitățile NATO, pe baza aranjamentelor ce vor fi denumite Berlin Plus . Consiliul European de la Helsinki din 11-12 decembrie 1999 a dus mai departe procesul prin stabilirea unui „Headline Goal”, pe baza căruia statele membre UE urmau să genereze, până în anul 2003, forțe capabile să ducă la îndeplinire întregul spectru de misiuni de tip Petersberg, marcând punctul de cotitură de la declarații de intenție politică spre începuturile implementării în termeni de capacități și susținerea lor instituțională. Cu acest prilej, statele membre au confirmat intenția de a „dezvolta o capacitate autonomă de luare a deciziilor, susținută de o forță militară credibilă și, în cazul în care NATO nu este angajată, să fie în măsură să lanseze și să conducă o operație militară a UE, ca răspuns la o criză internațională” .</p> <p>3.3.2. PARTENERIATUL STRATEGIC UE – NATO ȘI RELAȚIILE TRANSATLANTICE p. 125-136</p> <p>Parteneriatul Strategic dintre Uniunea Europeană și Alianța Nord-atlantică constituie unul din fundamentale securității europene și internaționale. Deși cele două organizații au o istorie de peste o jumătate de secol, importanța relațiilor dintre ele în domeniul securității este mult mai recentă, fiind direct legată de dezvoltarea și maturizarea Politicii de Securitate și Apărare Comune (PSAC). Dacă pentru întreaga perioadă a Războiului rece, eforturile europenilor în domeniile securității și apărării au fost inconsistente, derulate sub umbrela Uniunii Europene Occidentale (WEO), în ultimul deceniu, am fost martorii apariției și dezvoltării capacităților autonome ale UE, militare și civile, pentru intervenția în managementul situațiilor de criză la nivel global. În aceste condiții, a apărut necesitatea regândirii termenilor inițiali</p>	3099	<p>În text sunt inserate paragrafe semnificative din aceasta sursă, fără citare și menționare în bibliografie.</p> 

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>ai aranjamentelor transatlantice de securitate, pentru a lua în calcul noul realități legate de evoluțiile europene, precum și transformarea Alianței și adaptarea acesteia la evoluțiile din mediul de securitate actual. Plecând de la aceste evoluții, analiza de față își propune să realizeze o diagnosticare a stadiului actual al relațiilor dintre cele două organizații, având ca premisă existența unei adevărate ferestre de oportunitate pentru îmbunătățirea acestor raporturi, cu efecte dintre cele mai favorabile pentru eficacitatea intervențiilor NATO și UE în securitatea internațională.</p> <p>Această etapă inițială de cristalizare a relațiilor NATO – UE se încheie în primăvara anului 2003, odată cu finalizarea și adoptarea Acordurilor Berlin Plus, care au formalizat bazele cooperării între cele două organizații în domeniul gestionării crizelor, ulterior urmând o dezvoltare a cooperării și în alte domenii de interes comun. Ca urmare, în 2003 și 2004 au fost lansate primele operații militare ale UE, CONCORDIA în Macedonia și ALTHEA în Bosnia- Herțegovina care s-au desfășurat în baza acordurilor convenite cu NATO (UE a recurs la capabilitățile Alianței).</p> <p>În anii imediat următori, din cauza diferențelor mari de percepție față de războiul global împotriva terorismului, în special în legătură cu campania americană din Irak, s-a intrat într-o adevărată criză a relațiilor transatlantice, cu efecte directe și asupra relațiilor dintre NATO și UE. În acest sens, Stanley Hoffman a explicat acel moment de criză prin schimbarea dramatică a concepției americane privind relațiile internaționale și politica externă. Printre principalii indicatori ai acestei schimbări, analistul american identifica elaborarea și adoptarea doctrinei Bush privind războiul preventiv, unilateralismul care a caracterizat acțiunile internaționale ale fostei administrații republicane de la Washington, precum și modul în care s-a produs intervenția militară din Irak.</p> <p>La această dimensiune geostrategică a respectivei etape de criză, extinderea Uniunii din 2004 și dobândirea de către Cipru a statutului de stat membru UE au adus un element suplimentar de natură să complice relațiile dintre cele două organizații. Începând cu acest moment, chestiunea turco-cipriotă a afectat semnificativ</p>		

NESECRET

20 / 38

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nementionate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>cooperarea NATO – UE în domeniile militar și al securității, golind de conținut formele instituționalizate de cooperare cum sunt reuniunile comune ale Consiliului Nord-Atlantic și al Comitetului Politic și de Securitate al UE sau ședințele comune ale comitetelor militare ale celor două organizații.</p> <p>Disputele de natură politică dintre membri NATO și UE, cum ar fi cele legate de participarea Ciprului la reuniunile UE-NATO și cooperarea cu Turcia în operațiunile UE-NATO au constituit obstacole majore în calea unei cooperări efective între Alianță și UE. Compatibilitatea dintre cele două organizații a fost semnificativ afectată în absența unui angajament comun care să permită ca toate statele membre UE să fie prezente la reuniunile comune UE-NATO.</p> <p>Fundamentele cooperării UE – NATO</p> <p>Principiile de bază ale Parteneriatului Strategic NATO – UE sunt conținute în Declarația comună asupra PESA, adoptată de către miniștrii apărării din statele membre NATO și UE : parteneriatul, conștând în asigurarea complementarității și sprijinului reciproc dintre abordările celor două organizații în domeniul managementului crizelor, transparența, dialogul, consultările și cooperarea bilaterală; egalitatea și recunoașterea autonomiei decizionale a fiecărei organizații în parte, dezvoltarea coerentă și transparența, în avantajul ambelor organizații, în dezvoltarea capabilităților militare.</p> <p>Pentru realizarea efectivă a cooperării au fost instituite formule de dialog și cooperare (permanente):</p> <ul style="list-style-type: none"> - Consiliul Nord-Atlantic (NAC) - Comitetul Politic și de Securitate (COPS); - Comitetul Militar al NATO (MC) - Comitetul Militar al UE (EUMC); - Grupul UE-NATO pentru Capacități; - Celula Permanentă a UE la SHAPE - Echipa de Legătură Permanentă NATO la EUMS. <p>Cooperarea în plan operațional este reglementată prin Acordurile Berlin Plus, încheiate în martie 2003, care privesc:</p> <ul style="list-style-type: none"> - accesul UE la procesul de planificare NATO; 		



Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie</p> <p>- opțiunea comenzii NATO (adjunctul SACEUR la SHAPE este opțiunea nr. 1 pentru comanda unei operațiuni militare UE, iar SHAPE prima opțiune pentru un Comandament operațional (Operational HQ) pentru o operație UE):</p> <ul style="list-style-type: none"> - utilizarea mijloacelor și capacităților comune ale NATO; - angajamentul NATO de a ține cont, în propriile discipline de planificare, de cooperarea cu UE. <p>Acordurile sunt privite ca o bază fundamentală de continuare a cooperării, deși sunt subliniate limitele acestora (nu acoperă ansamblul relațiilor dintre cele două organizații). Perfecționarea Aranjamentelor Berlin Plus și posibilitatea creării unei variante în oglindă a acestora (Berlin Plus în revers), prin care NATO să poată face apel la capacitățile civile ale UE de management al situațiilor de criză a fost discutată în mai multe contexte, fără ca această idee să depășească stadiul de propunere a mediilor academice.</p> <p>În aceste condiții, înainte de lansarea unei operațiuni militare de management al crizelor, europenii au la dispoziție patru variante posibile de intervenție: o operație NATO; o operație UE cu recurs la mijloacele și capacitățile Alianței, în cadrul oferit de Aranjamentele Berlin Plus; o misiune UE prin utilizarea unuia dintre cele cinci comandamente naționale puse la dispoziția UE în acest scop de către Franța, Marea Britanie, Germania, Italia și Grecia; sau prin intermediul Centrului Operațional care a fost operaționalizat în cadrul Statului Major Militar al UE începând cu anul 2004.</p> <p>Pe un alt palier se situează cooperarea în dezvoltarea capacităților militare, în general și în asigurarea coordonării și compatibilizării forțelor de reacție rapidă ale NATO și Uniunii Europene, în special. Date fiind resursele limitate alocate pentru modernizarea sistemelor militare și faptul că statele europene alocă, în general, același pachet de forțe atât pentru NATO/NRF cât și pentru UE/BGS, cooperarea și complementaritatea dintre dezvoltările din cele două organizații este un obiectiv împărțit de marea parte a actorilor europeni.</p> <p>În realitate, așa cum subliniază un proiect recent de raport prezentat în Parlamentul european, utilizarea inefficientă a capacităților militare afectează funcționarea atât a operațiunilor</p>		

NESECRET

22 / 38

CONFORM CU ORIGINALUL



NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nenumționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>PSAC cât și a NATO. Cele 27 de state membre UE cheltuiesc împreună 200 de miliarde de euro pentru apărare, însă în ciuda acestor resurse militare, europenii nu au nici pe departe forțele și capacitățile militare dislocabile necesare intervențiilor actuale în securitatea internațională. Statele membre au un efectiv militar de aproape 2 milioane, însă UE abia poate trimite și menține la nivel global 60 000 de militari. Prin urmare, este vital și chiar o condiție prealabilă ca, pentru o cooperare efectivă UE-NATO, statele membre să utilizeze mai bine resursele militare la dispoziție. Este o realitate recunoscută faptul că membrii europeni ai NATO nu își asumă o parte echilibrată a responsabilităților, nici în privința cheltuielilor, nici în privința resurselor umane necesar să fie dislocate în operații.</p> <p>Din perspectivă europeană, este recunoscută importanța dezvoltării capacităților militare proprii, prin investiții consistente în modernizarea sistemelor militare și prin continuarea politicii de integrare în domeniu. Prima Strategie de securitate din istoria Uniunii Europene, revizuită în decembrie 2008, evidențiază necesitatea dezvoltării politicilor bazate pe capacități militare credibile, pentru protejarea intereselor europene în lume și pentru contracararea noulor riscuri la adresa securității, în primul rând a terorismului internațional. Headline Goal 2010 și Inițiativa privind dezvoltarea BGS răspund direct acestei noi orientări imprimate de Strategia Solana de securitate europeană.</p> <p>Evoluții recente în domeniul relațiilor UE - NATO. Un Parteneriat revitalizat?</p> <p>O serie de evenimente și acțiuni recente semnalizează importanța transformării în domeniul raporturilor NATO – UE, precum și în sfera mai generală a relațiilor transatlantice. Dincolo de atitudinea tradițională a Washington-ului de menținere a dependenței strategice a europenilor față de Statele Unite, în realitate, în prezent asistăm la o mutare a interesului și atenției politice a americanilor din Europa către alte zone de interes, cum sunt Orientul Mijlociu și Asia de Sud-Est. Așa cum evidențiază și Asie Toje într-o analiză recentă a relațiilor NATO - UE , atitudinea americanilor față de dezvoltările UE în ultimele două decenii au fost caracterizate de o semnificativă ambivalență. SUA au susținut</p>		



NESECRET
23 / 38

CONFORM CU ORIGINALUL

[Handwritten signature]

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>un rol mai important pentru Uniune în securitatea regională și internațională, dar cu unele condiționări importante legate de politici specifice.</p> <p>Condițiile americane față de dezvoltarea PESA au fost enunțate de secretarul de stat Madeleine Albright, sintetizate în cei trei D, ca răspuns direct la Declarația franco-britanică de la Saint-Malo: „PESA nu trebuie să diminueze rolul NATO, nu trebuie să dubleze capacitățile NATO și nu trebuie să discrimineze membrii NATO care nu aparțin UE.” Probabil că nici un alt domeniu nu dezvoltă mai clar schimbarea de atitudine a americanilor față de dezvoltarea PESA, decât distanțarea recentă de politica celor trei D. Este vorba de o adevărată schimbare de paradigmă, prin care Statele Unite au renunțat la rezervele inițiale față de evoluția eforturilor de apărare ale europenilor, transformându-se în susținătoare ale acestora.</p> <p>Această schimbare a fost evidențiată de ambasadorul american la NATO, Victoria Nuland, într-un discurs ținut la Paris, în prima jumătate a anului 2008. Mesajul a fost reluat ulterior la prestigioasa London School of Economics, în data de 25 februarie 2008: „Europa, Statele Unite, NATO și lumea democratică au nevoie de o Europă a apărării mai puternică și mai capabilă. O PESA care se bazează doar pe elemente de soft-power nu mai este suficientă”.</p> <p>Schimbarea este una de substanță, cu implicații geostrategice, dacă analizăm termenii în care era gândită inițial „diviziunea muncii” între cele două organizații în securitatea internațională. În viziunea lui Rob de Wijk, directorul Centrului Clingendael de Studii Strategice din Olanda, cooperarea transatlantică în domeniul securității trebuie să se fundamenteze pe „o clară diviziune a muncii, prin care Statele Unite să le revină în principal responsabilitatea pentru operațiunile militare de luptă, în timp ce Europa trebuie să acopere în primul rând stabilizarea și reconstrucția post-conflict”.</p> <p>Actualele poziții vin să demonstreze depășirea acestei faze prin recunoașterea necesității ca Europa să dezvolte prin PSAC întregul spectru de capacități, atât soft, cât și hard, pentru asumarea responsabilităților ce-i revin în securitatea internațională, în vederea realizării unei împărțiri mai echitabile a</p>		


Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nenumționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>contribuțiilor specifice cu partenerul american (burden sharing). Această modificare de poziție a fost confirmată recent în mesajele transmise de reprezentanții noii administrații democratice de la Washington, cu ocazia Conferinței de securitate de la München, care a avut loc în data de 8 februarie 2009. În intervenția sa, vicepreședintele american Joseph Biden a exprimat sprijinul american pentru dezvoltarea eforturilor europene în domeniul apărării, asumarea unui rol mai important de către Uniune în asigurarea păcii și securității la nivel global, precum și pentru intensificarea parteneriatului NATO – UE.</p> <p>O altă evoluție cu efecte dintre cele mai pozitive asupra relațiilor NATO – UE este legată de intenția Franței de a se reintegra în structurile militare ale Alianței. Așteptată să fie anunțată oficial cu ocazia Summit-ului aniversar al NATO de la începutul lunii aprilie din Strasbourg Kehl, decizia Franței va contribui la diminuarea percepției legate de competiția dintre dezvoltarea PSAC și evoluția Alianței. Mai mult, dat fiind rolul Franței de principal promotor al PSAC, desășurarea a aproximativ 700 ofițeri în comandamentele NATO va conduce la creșterea complementarității în abordările celor două organizații, atât în plan operațional, cât și în aspectele legate de dezvoltarea capacităților de apărare. În același timp, reînțegrarea franceză în context aliat va genera o atitudine mai favorabilă față de perspectiva ca reuniunile NATO-UE să devină un cadru de abordare a chestiunilor importante pentru implicarea celor două organizații în securitatea internațională – operațiile din Balcani și Afganistan, Africa, combaterea terorismului etc.</p> <p>O cooperare reală între UE și NATO, o coordonare mai apropiată între UE și SUA în probleme de securitate și îmbunătățirea relațiilor cu Rusia sunt necesare Europei pentru a înfrunta "provocările actuale", apreciază liderii Franței și Germaniei, președintele Sarkozy și cancelarul Merkel, într-un articol publicat recent. Pentru a răspunde la "cerințele viitoare", anumite domenii, cum este cooperarea Uniunea Europeană-NATO, sunt esențiale.</p> <p>"Spre marea noastră regret, Parteneriatul Strategic dintre NATO și UE nu s-a ridicat la nivelul așteptărilor noastre, din cauza unor neînțelegeri care persistă între anumite națiuni", susțin conducătorii celor două națiuni din UE. "Credem că acest lucru</p>		



Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>trebuie să se schimbe. Trebuie să ne îndreptăm către o cooperare reală, bazată pe o complementaritate necesară”.</p> <p>Există, prin urmare, o marjă largă de complementaritate în relația dintre UE și NATO și o reală fereastră de oportunitate pentru a propune soluții orientate spre viitor pentru un parteneriat UE-NATO reînnoit și intensificat, capabil de a soluționa în mod eficace problemele de securitate actuale. În condițiile în care 21 dintre statele membre ale Alianței, fac parte și din Uniunea Europeană, este necesară îmbunătățirea relațiilor de cooperare dintre cele două organizații prin intensificarea dialogului politic sub forma unor reuniuni comune ale miniștrilor apărării și de externe din cele două structuri, extinderea agendelor sesiunilor Consiliului Nord-Atlantic și a Comitetului Politic și de Securitate al UE, pentru a asigura discutarea și evaluarea subiectelor actuale și importante pentru securitatea europeană și internațională, specifice secolului XXI.</p> <p>În acest demers de revizuire și revitalizare a Parteneriatului strategic NATO – UE pot fi deja identificate câteva din premisele sale, cât și principalele direcții de realizare. Este vorba, în primul rând, de a recunoaște rolul fundamental al NATO, atât din trecut, cât și în prezent și în viitor, în ceea ce privește arhitectura europeană de securitate. Pentru majoritatea statelor membre ale UE, care sunt, de asemenea, aliați NATO, Alianța rămâne temelia apărării lor colective, în baza prevederilor Tratatului de la Washington.</p> <p>Această evoluție este confirmată normativ de prevederile Tratatului de reformă al UE (Lisabona), inclusiv prin condiționările la implementarea nou-introdusei clauze de asistență reciprocă. Clauza de asistență reciprocă în cazul unei agresiuni armate („mutual defence”), reprezintă un embrion al articolului 5 din Tratatul NATO, susținând necesitatea ca în cazul în care unul din statele membre UE ar face obiectul unei agresiuni armate pe teritoriul său, celelalte state participante să îi acorde ajutor și asistență prin toate mijloacele de care dispun (militare și de altă natură), în conformitate cu dispozițiile Cartei ONU. Pentru a pune în aplicare o cooperare mai strânsă în materie de apărare reciprocă, statele membre UE vor acționa în strânsă cooperare cu NATO, fără a prejudicia caracterul specific al politicii de apărare și</p>		

CONFORM CU ORIGINALUL

Key

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și menționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>securitate al celorlalți actori statali. Angajamentele și cooperarea în acest domeniu vor fi în concordanță cu angajamentele față de NATO, care, pentru țările membre ale Alianței, rămân fundamentul apărării lor colective.</p> <p>O altă premiză importantă a procesului vizează sublinierea importanței crescânde a PSAC, a cărei maturizare va ajuta la îmbunătățirea capacității UE de a reacționa la amenințările existente și emergente ale secolului XXI, în special prin dezvoltarea capacităților proprii pentru operațiile civilo-militare și militare de gestionare a crizelor. În acest sens, un rol tot mai important revine Agenției Europene de Apărare, actor de natură interguvernamentală, care își propune să realizeze pentru prima dată, la scară europeană, un proces integrat și coerent de dezvoltare a capacităților militare. Rațiunea creării EDA a fost legată de necesitatea umplerii golului dintre necesitățile militare pentru operațiile de management al crizelor și asigurarea capacităților necesare de către statele membre.</p> <p>În acest sens, Agenția acționează pentru redirecționarea alocațiilor bugetare destinate apărării către domeniile actuale și viitoare de modernizare a sistemelor militare, cum ar fi renunțarea la abordarea pe platforme de armamente și introducerea celei fundamentate pe capacități, creșterea coordonării, cooperării și direcționării actorilor implicați (planificatori militari, piața armamentelor, cercetarea-dezvoltarea, industria de apărare etc.), intensificarea proceselor de colaborare la scară europeană pentru realizarea efectelor maxime cu resursele la dispoziție.</p> <p>Tendința de evoluție ascendentă și de maturizare a PSAC este demonstrată și de creșterea nivelului de ambiție al UE în plan operațional, precum și de extinderea spectrului de misiuni posibil să fie desfășurate de către Uniune. Ca direcții posibile de acțiune și inițiative îndreptate către intensificarea parteneriatului, sunt propuse următoarele soluții:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dezvoltarea capacităților instituționale pentru o coordonare rapidă a răspunsului integrat NATO – UE la crize. În acest sens, este propusă crearea unui Centru NATO – UE de management al crizelor, prin intermediul căruia să fie elaborată abordarea integrată a unei potențiale crize, inclusiv determinarea variantei celei mai eficiente de intervenție, organizația coordonatoare, 		

[Handwritten signature]

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>mecanismele de cooperare etc:</p> <ul style="list-style-type: none"> - perfecționarea acordurilor „Berlin plus”, pentru a permite celor două organizații să acorde sprijin în mod eficient în crizele actuale și viitoare, care necesită o reacție civilo-militară la mai multe niveluri; - crearea și dezvoltarea capacităților de planificare integrată (Joint planning), pentru implementarea abordării comprehensive, în vederea desfășurării operațiilor complexe; - mecanisme integrate de generare a forței, pentru asigurarea forțelor și capacităților militare din ambele organizații, pentru operații combinate. În acest sens, chiar dacă mecanismele de generare vor rămâne separate, un proces de coordonare poate preîntâmpina competiția dintre cele două organizații, pe seama resurselor militare limitate ale statelor membre; - dezvoltarea în continuare a relației actuale dintre NATO și UE, printr-o integrare mai bună, reducând dublarea activităților și instituirea structuri comune permanente de cooperare, cu respectarea în același timp a naturii independente a ambelor organizații; - consolidarea reciprocă a UE și NATO, prin evitarea concurenței și dezvoltarea unei cooperări mai strânsă, bazate pe un spectru combinat de măsuri, fiecare acoperind părți ale spectrului pe care cealaltă parte nu le poate acoperi în prezent, ceea ce va contribui la creșterea eficienței și realizarea unor economii; - acordarea cel puțin a statutului de membri asociați ai Agenției Europene de Apărare aliaților NATO care candidează să adere la UE. Aceștia ar trebui să fie integrați mai substanțial în structurile PSAC. Este cazul, în primul rând, al Turciei, care deși a finalizat demersurile în vederea dobândirii statutului de membru asociat al Agenției, dosarul său este blocat politic la nivelul Consiliului UE, din anul 2005; - dezvoltarea unor capacități militare compatibile și interoperabile. În acest sens, este importantă utilizarea, pe cât posibil, a aceluiași standard și metode de certificare și compatibilizare a proceselor de generare a forțelor și de roitare a acestora. Chiar dacă națiunile rămân suverane în deciziile privind contribuțiile la NRF și BGS, cele două organizații au un rol important de jucat în identificarea și propunerea soluțiilor pentru 		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nementionate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>https://cssas.unap.ro/ro/pdf_carti/stratXXI_2008.pdf Cuvânt de deschidere Dr. Gheorghe Marin</p> <p>Securitate și apărare în Uniunea Europeană sesiunea anuală de comunicare științifică cu participare internațională, Strategii XXI București, 17-18 aprilie 2008 Secțiunea 1: Securitate și apărare</p>	2008	<p>îmbunătățirea coordonării și armonizării celor două inițiative. Dincolo însă de aceste propuneri concrete, cel puțin la fel de importantă este adoptarea de către statele membre ale ambelor organizații a unei atitudini mai flexibile, orientate către obiectivele stabilite și pragmatice în punerea în aplicare a parteneriatului NATO – UE. Numai printr-o schimbare importantă de abordare, la nivel politic și instituțional, poate fi deschisă posibilitatea ca forurile de conducere ale celor două organizații - Consiliului UE, Comitetul Politic și de Securitate și Consiliului Nord-Atlantic - să aplice parteneriatul mai eficient, în scopul coordonării eforturilor în teatrele de operații comune, cum este cazul în Kosovo și Afganistan.</p> <p>4.1. EVOLUȚIA „NIVELULUI DE AMBITIE” AL UE ÎN DOMENIILE APĂRĂRII ȘI AL SECURITĂȚII – DE LA STRATEGIA DE SECURITATE LA TRATATUL DE LA LISABONA p. 158-160</p> <p>Nivelul de ambiție al Uniunii constituie expresia sintetică a obiectivelor definite pentru realizarea profilului strategic global declarat și autoasumat de liderii politici ai UE, în principalele documente de viziune cum sunt Strategia de securitate europeană sau Tratatul de reformă (Lisabona).</p> <p>La modul general, nivelul de ambiție în domeniul militar și al securității definește modalitățile de realizare a capacității de a planifica și desfășura operații militare, civilo-militare și civile, pentru promovarea și apărarea intereselor de securitate ale statelor membre UE, acolo unde sunt identificate amenințări comune, cu precădere în zone unde NATO decide să nu se implice.</p> <p>Schimbările majore aduse de sfârșitul Războiului Rece au determinat, în cele din urmă, Comunitatea Europeană să inițieze elaborarea unei politici externe și de securitate comune, apărând și primii germeni de definire ai unui nivel de ambiție suis generis. După 1990, UE începe să privească politica externă și de apărare nu doar ca pe o simplă aspirație de viitor, ci ca pe un complement necesar la integrarea economică și politică, fapt conștient prin adoptarea Tratatului de la Maastricht (1991).</p> <p>În Tratatul de la Maastricht, pentru prima dată în evoluția</p>	470	<p>In text sunt inserate paragrafe semnificative din aceasta sursă, fără citare și menționare la bibliografie</p>




Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Viitorul arhitecturii instituționale și implicațiile asupra PESC/PESA Lucrare de disertație susținută la Facultatea de Sociologie și Asistență Socială, Universitatea din București	2008	<p>structurilor comunitare, este prevăzută necesitatea dezvoltării domeniului, precizându-se că " Politica Externă și de Securitate Comună (PESC) va include toate chestiunile legate de securitatea Uniunii, inclusiv eventuala punere în cadru a politicii comune de apărare care poate, în timp, să conducă la o apărare comună."</p> <p>Problema este dezvoltată în Tratatul de la Amsterdam, prin definirea misiunilor tip Petersberg, ca modalități principale de intervenție militară în cadrul PESA. Potrivit art.17-2 al Tratatului, sarcinile tip Petersberg includ "misiuni umanitare și de salvare, misiuni de menținere a păcii și misiuni pentru forțele luptătoare în managementul de criză, inclusiv impunerea păcii."</p> <p>Dacă primii ani de existență ai PESA au fost caracterizați de inexistența unui cadru strategic de fundamentare a modalităților de utilizare a instrumentului militar, treptat, Uniunea a făcut pași importanți în această direcție. La sfârșitul anului 2003 a fost adoptată Strategia de securitate europeană, în anul 2004, Headline Goal 2010, iar la sfârșitul anului 2006, miniștrii apărării din statele membre UE au aprobat Viziunea pe termen lung (Long Term Vision). Ultimul din documentele importante, cu implicații directe asupra nivelului de ambiție în domeniul militar și strategic, în general, îl reprezintă Tratatul de la Lisabona.</p> <p>Prima expresie a nivelului de ambiție a fost adoptată de către Consiliul European de la Helsinki din decembrie 1999, prin Obiectivul Global 2003 (Headline Goal), stabilit cu această ocazie:</p> <p>" Statele membre trebuie să fie pregătite ca, până în 2003, să poată desfășura, într-un interval de 60 de zile și pentru cel puțin un an, forțe militare numărând 50.000-60.000 de oameni, pentru întregul spectru al misiunilor de la Petersberg". În acest sens, experții au stabilit și un catalog al forțelor armate, care precizează toate mijloacele necesare în domeniile mijloacelor de luptă, logistice și de intelligence.</p> <p>1.4.3. CADRUL INSTITUȚIONAL ACTUAL AL PESC / PSAC</p> <p>p. 50-56</p> <p>1. Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru Relații Externe și Politica de Securitate</p> <p>Crearea postului de Înalt Reprezentant al Uniunii pentru Afaceri Externe și Politică de Securitate reprezintă una dintre inovațiile</p>	1506	In text sunt inserate paragrafe semnificative din această sursă, fără

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nementionate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>majore introduse de Tratatul de la Lisabona. Înaltul Reprezentant este numit de Consiliul European, cu acordul Comisiei Europene. Mandatul acestuia cuprinde atât responsabilitățile fostului Înalt Reprezentant pentru PESC, cât și atribuțiile în materie de relații externe ce aparțin Comisiei Europene.</p> <p>Înaltul Reprezentant ocupă o poziție centrală în cadrul instituțional european și oferă Uniunii o voce mai puternică pe scena internațională. Tratatul de la Lisabona conferă un dublu rol Înaltului Reprezentant. Acesta asigură, pe de-o parte, președinția Consiliului Afaceri Externe (format din miniștrii de externe ai statelor membre) și, pe de altă parte, este vicepreședinte al Comisiei Europene. Printre atribuțiile care îi revin se numără, de asemenea, dreptul de inițiativă în domeniul PESC și reprezentarea Uniunii față de terți și în cadrul organizațiilor și conferințelor interguvernamentale (de ex., acesta poate prezenta o poziție comună a UE în cadrul Consiliului de Securitate al ONU).</p> <p>Înaltul Reprezentant va fi asistat în activitatea sa de un Serviciu European de Acțiune Externă (SEAE). Acesta ar urma să fie alcătuit din funcționarii serviciilor competente ale Secretariatului General al Consiliului și Comisiei, precum și din diplomați naționali detașați de către statele membre. Componenta noului Serviciu va urmări convergența politicilor externe ale statelor membre, precum și crearea unei culturi comune a statelor în domeniul extern. Organizarea și funcționarea SEAE vor face obiectul unei decizii a Consiliului, decizie care va fi adoptată în 2010, în baza unei propuneri a Înaltului Reprezentant, după consultarea Parlamentului European și obținerea aprobării Comisiei Europene.</p> <p>Consiliul European din 29 - 30 octombrie 2009 a indicat că este avută în vedere adoptarea acestei decizii de către Consiliul cel târziu până la sfârșitul lunii aprilie 2010.</p> <p>2. Comitetul Politic și de Securitate (PSC)</p> <p>Rolul cheie în structura instituțională a PSAC este deținut de Comitetul Politic și de Securitate (PSC). La nivel politico-strategic, PSC gestionează toate aspectele referitoare la PESC/PSAC și are o poziție centrală în elaborarea răspunsului UE la crize. Este responsabil de evaluarea mediului internațional de</p>		<p>citare și menționare la bibliografie</p>




Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nementionate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>securitate, de definirea politicilor UE și de monitorizarea implementării acestora, precum și de direcționarea politică în domeniul dezvoltării capacităților militare. În situația apariției unei crize, PSC este structura Consiliului UE care examinează opțiunile viabile pentru elaborarea răspunsului Uniunii, cu respectarea cadrului instituțional unic și fără a aduce prejudicii procesului decizional specific fiecărui pilon.</p> <p>Din punctul de vedere al relaționării cu ceilalți actori instituționali implicați în domeniul PSAC, PSC menține o relație privilegiată cu IR, care poate prezida reuniunile PSC. Președinția PSC este asigurată de statul care deține președinția rotativă a Uniunii. În relația cu Comitetul Militar, PSC elaborează liniile directoare politico-strategice și primește opinii și recomandări din punct de vedere militar. Atunci când este necesar, președintele Comitetului Militar poate lua parte la reuniunile PSC. Din ianuarie 2005, Comisia Europeană participă în mod permanent la reuniunile PSC.</p> <p>3. Comitetul privind Aspectele Civile în Managementul Crizelor (CIVCOM)</p> <p>În aceeași logică, PSC primește informații, opinii și recomandări din partea Comitetului privind Aspectele Civile în Managementul Crizelor (CIVCOM), căruia îi transmite orientări politice. CIVCOM reprezintă echivalentul civil al Comitetului Militar, având responsabilitatea furnizării de recomandări privind aspectele politice în managementul crizelor nonmilitare și prevenirii conflictelor. La reuniunile CIVCOM participă delegați ai statelor membre și în curs de aderare din cadrul reprezentanțelor permanente ale statelor membre.</p> <p>Statele membre sunt reprezentate în PSC la nivel de ambasadori, cu respectarea principiului „un stat – un reprezentant”. La reuniunile PSC participă reprezentanți ai serviciului juridic din cadrul Secretariatului General al Consiliului, reprezentanți ai Comisiei Europene, precum și reprezentanți ai statelor în curs de aderare, cu statut de observatori. Totodată, au fost formalizate și reuniuni Troica PSC, cu reprezentanți la nivel ambasadoral ai statelor terțe (i.e. Troica PSC – Rusia), precum și reuniuni PSC –</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și menționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Consiliul Nord-Atlantic (structura similară de la nivelul NATO). Reuniunile PSC, organizate de două ori pe săptămână sau de câte ori este nevoie, sunt pregătite de așa-numitul grup Nicolaidis, grup de lucru al PSC, precum și de Grupul Politico-Militar (Political Military Group – PMG), compuse din experți politico-militari din cadrul reprezentanțelor permanente ale statelor membre pe lângă Uniunea Europeană.</p> <p>Comitetul Politic și de Securitate și Secretariatul General sunt asistate în activitatea lor și de alte structuri, precum: rețeaua corespondenților europeni (COREU) din statele membre și Comisie, care asigură schimbul operativ de informații prin rețele telex criptate; RELEX (grupul consilierilor pe relații externe); grupurile de lucru PESC, compuse din diplomați din statele membre și oficiali RELEX, structurate pe criterii funcționale și geografice.</p> <p>4. Comitetul Militar al UE (EUMC)</p> <p>EUMC este cea mai înaltă autoritate militară constituită la nivelul Consiliului UE. Membrii Comitetului Militar sunt șefii de stat-major din statele membre sau reprezentanții acestora în Bruxelles. Președintele EUMC este un general de patru stele, numit de Consiliul UE la recomandarea Comitetului Militar reunit în format șefi de stat-major, pentru un mandat de trei ani, în afară de cazul în care Consiliul UE decide altfel.</p> <p>EUMC oferă consiliere militară și adresează recomandări Comitetului Politic și de Securitate în domeniul dezvoltării conceptului privind managementul crizei în aspectele militare ale acestuia, evaluări de risc ale potențialelor crize, precum și elaborarea, evaluarea și revizuirea obiectivelor în domeniul dezvoltării capabilităților militare. Totodată, oferă orientări militare generale pentru Statul Major Militar al UE. Relațiile dintre EUMC și structurile relevante ale NATO sunt definite în cadrul documentelor privind aranjamentele de cooperare permanentă între cele două organizații. Lucrările EUMC sunt pregătite de un grup de lucru (EUMC Working Group), de EUMS sau de alte structuri cu responsabilități în domeniu.</p> <p>În vederea gestionării problematicii dezvoltării capabilităților militare de apărare, conform Obiectivului Global 2010 (Headline</p>		

CONFORM CU ORIGINEA

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Goal 2010), a fost creată o structură specială în coordonarea EUMC, grupul de lucru privind Obiectivul Global (HTF), constituit din experți militari din partea statelor membre și EUMS.</p> <p>5. Statul Major Militar al UE (EUMS)</p> <p>Statul Major Militar al UE este parte a Secretariatului General al Consiliului UE, care urmează să fie integrată în noul Serviciu European de Acțiune Externă și este compus din experți militari secondați din statele membre. EUMS are ca obiective: avertizarea timpurie, evaluarea situațională și planificarea strategică pentru întreaga gamă de misiuni militare ale UE, cu sau fără recurs la resursele și capacitățile NATO, respectiv misiuni de menținere a păcii, misiuni cu forțe combatante în managementul crizelor (incluzând misiuni de impunere a păcii), precum și misiunile definite de Strategia Europeană de Securitate (operațiuni de dezarmare, sprijinul statelor terțe în combaterea terorismului și reforma sectorului de securitate). EUMS lucrează sub orientarea Comitetului Militar și oferă expertiză militară pentru structurile UE. În același timp, reprezintă legătura critică dintre forțele armate ale statelor membre și Consiliul UE.</p> <p>Directorul general al EUMS are un mandat de trei ani, în prezent această funcție fiind ocupată de generalul-locotenent britanic David Leakey. În condițiile extinderii misiunilor conduse de UE, numărul experților EUMS este de aproximativ 200. Din punctul de vedere al structuri organizatorice, EUMS cuprinde șase componente: Politici și Planificare, Informații, Operații și Exerciții, Logistică și Resurse, Comunicații și Sisteme de Informații, Celula de Planificare Civil-Militară.</p> <p>6. Celula de Planificare Civil-Militară</p> <p>A fost constituită în cursul anului 2005, ca urmare a orientărilor setilor de stat și de guvern adoptate cu ocazia Consiliului European din decembrie 2003. Responsabilitățile Celulei de Planificare vizează consolidarea capacității Uniunii de a planifica o operațiune de managementul crizelor, susținerea comandamentului național desemnat pentru gestionarea unei</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>operațiuni autonome, asistarea în coordonarea operațiunilor civile și generarea capacității de a produce o operațiune autonomă a UE.</p> <p>Până în prezent, Celula de Planificare a contribuit la planificarea misiunilor UE din ACEH/Indonezia și Rafah/Gaza. Începând din anul 2007, Celula de Planificare a realizat capacitatea operațională de a genera un Centru Operațional, în vederea planificării și derulării unei operațiuni autonome a Uniunii, în situația în care este necesar un răspuns de tip civil-militar comun și nu poate fi identificat niciun comandament național disponibil. În contextul activării centrului, acesta trebuie dimensionat corespunzător, în timp util, prin detașarea de experți din cadrul EUMS și din partea statelor membre.</p> <p>În baza aranjamentelor de consultare, planificare și cooperare dintre UE și NATO, decise de liderii europeni cu ocazia Consiliului European din decembrie 2003, au fost înființate structurile permanente de legătură ale UE la SHAPE și ale NATO pe lângă EUMS. Celula UE la SHAPE are rolul de a facilita pregătirea unei operațiuni UE cu recurs la resurse și capacități NATO, în baza acordurilor Berlin Plus, și de a sprijini rolul DSACEUR (adjunctul Comandantului Suprem al Forțelor Aliate în Europa) în rolul său de potențial comandant operațional pentru o operațiune condusă de UE. De asemenea, Echipa de legătură a NATO la UE a fost constituită și funcționează în cadrul EUMS.</p> <p>Pe lângă cele trei structuri descrise mai sus, problematica PSAC este gestionată în cadrul Secretariatului General al Consiliului la nivelul Direcției Generale pentru Relații Externe (DG E). În cadrul acesteia se află Direcția Apărare (DG E VIII, responsabilă în special cu operațiunile de managementul crizelor militare) și Direcția pentru managementul crizelor civile (DG E IX). Toate aceste structuri urmează să fie integrate în Serviciul de Acțiune Externă.</p>		

Total cuvinte: 10809

NESECRET

35 / 38

CONFORM CU ORIGINALUL



Surse:

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Observații
<p>1 http://beta.iier.ro/documente/studii/impactPaisII_ro/Pais2_studiu_4_ro.pdf Prof. univ. dr. Liviu Mureșan – coordonator Prof. univ. dr. Adrian Pop Conf. univ. dr. Florin Bonciu Institutul European din România Studiul nr. 4 Politica europeană de securitate și apărare - element de influențare a acțiunilor României în domeniul politicii de securitate și apărare Institutul European din România, București, 2004</p>	2004	<p>Sursa este menționată incorect la bibliografie. Studiul de impact PAIS II Politica europeană de securitate și apărare - element de influențare a acțiunilor României în domeniul politicii de securitate și apărare a fost publicat de un colectiv de autori, coordonat de Liviu Mureșan, în anul 2004. Studiul a fost publicat în limba română, având 86 de pagini. Se găsește la adresa: http://www.iier.ro/publicatii.html?categorie_publicatii_id=415931</p>
<p>2 http://beta.iier.ro/documente/studii/impactPaisI_ro/Pais2_studiu_4_ro.pdf Prof. univ. dr. Liviu Mureșan – coordonator Prof. univ. dr. Adrian Pop Conf. univ. dr. Florin Bonciu Institutul European din România Studiul nr. 4 Politica europeană de securitate și apărare - element de influențare a acțiunilor României în domeniul politicii de securitate și apărare Institutul European din România, București, 2004</p>	2004	
<p>3 http://beta.iier.ro/documente/studii/impactPaisI_ro/Pais2_studiu_4_ro.pdf Prof. univ. dr. Liviu Mureșan – coordonator Prof. univ. dr. Adrian Pop Conf. univ. dr. Florin Bonciu Institutul European din România Studiul nr. 4 Politica europeană de securitate și apărare - element de influențare a acțiunilor României în domeniul politicii de securitate și apărare</p>	2004	

NESECRET

4	Institutul European din România, București, 2004 http://beta.iier.ro/documente/studiideimpactPaisil_ro/Pais2_studiu_4_ro.pdf Prof. univ. dr. Liviu Mureșan – coordonator Prof. univ. dr. Adrian Pop Conf. univ. dr. Florin Bonciu Institutul European din România Studiul nr. 4	2004	
5	Politica europeană de securitate și apărare - element de influențare a acțiunilor României în domeniul politicii de securitate și apărare Institutul European din România, București, 2004 https://andreiivocila.wordpress.com/2010/11/08/organismele-si-institutiile-uniunii-europene-si-mediul-actual-de-securitate/ 3.5. Contribuția României la mediul european de securitate	2010	
6	Col.conf.univ.dr. Eugen Boamba, Studiu privind sistemul de securitate europeană la început de mileniu https://bulletinul.unap.ro/pagini/b4_2007/336.pdf	2007	
7	Dr. Gheorghe TIBIL □ Parteneriatul strategic UE-NATO. provocări actuale și perspective https://cssas.unap.ro/ro/pdf_carti/stratXXI_2009.pdf Universitatea Națională de Apărare „Carol I” Stabilitate și securitate regională sesiune anuală de comunicări științifice cu participare internațională - 09-10 aprilie 2009, București -	2009	
8	Dr. Gheorghe TIBIL □ Parteneriatul strategic UE-NATO. provocări actuale și perspective https://cssas.unap.ro/ro/pdf_carti/stratXXI_2009.pdf Universitatea Națională de Apărare „Carol I” Stabilitate și securitate regională sesiune anuală de comunicări științifice cu participare internațională - 09-10 aprilie 2009, București -	2009	



NESECRET
37 / 38

CONFORM CU ORDINULUI

201

NESECRET

9	<p>https://cssas.unap.ro/ro/pdf_carti/straXXI_2008.pdf Cuvant de deschidere Dr. Gheorghe MARIN</p> <p>Securitate și apărare în Uniunea Europeană sesiunea anuală de comunicare științifică cu participare internățională, Strategii XXI București, 17-18 aprilie 2008 Secțiunea 1: Securitate și apărare</p>	2008	
10	<p>Viitorul arhitecturii instituționale și implicațiile asupra PESC/PESA Lucrare de disertație susținută la Facultatea de Sociologie și Asistență Socială, Universitatea din București</p>	2008	

NESECRET
38 / 38

CONFORM CU ORIGINALUL